

GYCKELN

KALMAR NATION

#3 VÅRTERMINEN 2010

PUB KRO NAN

**MAT SPEL ÖL
MUSIK FLIPPER
MÅN-TOR 18-00
FRE-LÖR 18-01
SVARTMANGATAN 3**

**KAL
MAR
NAT
ION**
www.kalmarnation.se

Nationernas stoltheter

Alla nationerna i Uppsala har något de är särdeles stolta över: sina föreningar. Men vilka föreningar finns det? Er modiga reporter tog mod till sig och mailade alla 1Q:ar på alla nationer. Vissa fick han svar från, andra inte. För dig som är sugen att gå med i en förening kommer här en kort presentation av den bästa (läs sämsta/konstigaste/Wexiö) föreningen på varje nation. Egen tolkning av svaren (ibland fiktiv).

Kalmar: Titta på kossor: En ganska nystartad förening. Alla som vill får följa med när de glada kossorna släpps på grönbete. Nästa gång är den 9.e maj kl 10-13 (<http://www.facebook.com/home.php?#!/event.php?eid=110122302347906&ref=ts>)

Stockholms: Herrarna på Stocken hävdade att deras föreningar är hemliga för icke medlemmar. Vad är det som är så hemligt? Jag gissar på att de citerar Karl Marx och sjunger Internationalen i smyg.

Snerikes: (Svar från 1Q) "Vi har världens äldsta studentorkester här på Södermanlands-Nerikes nation". Tyvärr så är alla medlemmar i kören nu utställda på naturhistoriska muséet.

GH: (Svar från 1Q) "Vi har en oenologisk förening" Vi tror att detta är en könssjukdom och vill därför avråda folk från att gå dit.

ÖG: (Svar från 1Q) "Tyvärr ligger DJ-föreningen (det hade varit sjukt kul om ni skrev om eftersom vi är ensamma om en sådan) i dvala för tillfället". Men det är väl klart jag skriver om den i alla fall. ÖG har en DJ-förening som ligger i dvala för tillfället.

Göteborgs: (Svar från 1Q) "Landsmannaföreningen, den är omöjlig att beskriva, gamla Göteborgare som var aktiva på 30-talet sitter och sjunger snapsvisor med studenter som skrev in sig i år". Låter inte detta fantastiskt. Det vill säga om det hade funnits några studenter som skrev in sig där i år.

Värmlands: Swingersklubb: Detta är långt ifrån Alice Babs lilla låt om sin magister.

Norrlands: Duschtävling...Den som blir REN först vinner

V-dala: (Svar från 1Q) "På v-dala finns ett spelmanslag som vunnit en massa titlar och sånt därnt", Varför bokar inte V-dala dem istället för att boka Kalmars gamla band?

Gotlands: Gotlänningarna samlas en gång i veckan i sin festsal och kastar Varpa på varandra.

Uplands: (svar från 1Q) "Vår särdeles säregna snart fungerande på uppgång sportförening som har en unik inriktning på rysk träning. Vi hoppas på 12-åriga elitgymnaster i vampyr-outfit."

VG: (Svar från 1Q) "Teatergruppens friluftsfalang där de ger sig ut med vindskydd och tält titt som tätt". Jopphejdihejdhejda...VG är alltid redo

Wexiö: Fjösmes: Vi är inte längre säkra på om Wexiö är en aktiv nation eller ej. Men enligt ett rykte så sysslade denna nation med något som de kallade Fjösmes. Detta innebär att alla står i en ring, en person springer runt och försöker prutta på alla. När någon blir pruttad på får den personen också springa runt och prutta på folk, den som är sist kvar får titeln Fjösmes, en medalj runt halsen och ett löfte om att få bli nationens nästa 1Q

Av Mikael Gustafsson

Gyckeln är Kalmar nations medlemstidning. Den utkommer med 1400 exemplar tre gånger per termin och trycks hos Trycksaksmäklaren. Det här är tredje numret vårterminen 2010. Ansvarig utgivare: Hanna Ekner. Redaktörer: Marcus Nyberg, Anna Sturesson. Skribenter: Matilda Källén, Anna Sturesson, Anders Hörbo, Hanna Ekner, Mikael Gustafsson, Frida Ericsson. Fotografier av: Anna Sturesson, Marcus Nyberg.

Adress: Svartmangatan 3, 75212 Uppsala Telefon 018-694980

LOL!
1337

Festivalsommar

Av Frida Ericsson

Jag minns inte min första kyss, men jag minns min första festival. Festivalen är en så viktig del i människans utvecklingsprocess från barn till vuxen, att jag skulle vilja kalla den ovärderlig. Så om du tänkt bläddra förbi den här guiden med ursikten att snuskiga festivaler inte är något för dig, kan du också fråga dig själv vilken mental nivå du egentligen befinner dig på. Det är i leran på campingen och i trängseln framför scen man lär sig hur liten en människa är i förhållande till moder jords krafter. Att åka på festival har även blivit en jättetrendig sak, så det gäller verkligen att välja rätt i festivalskogen om du inte vill dra ned din image. Var dock bara lugn, för just nu håller du den sylvassaste hjälpen i din hand. Jag har nämligen ställt lite frågor till Magnus Olsson som leder Sveriges största festivalblogg angående sommarens bokningar.

Vilka bokningar är du mest imponerad av i år?

Jay-Z, Guns N Roses, Rammstein i all ära. I sommar tycker jag giganterna får känna sig passerade av guldkornen. Ta bara en titt på Arvikas Ou Est Le Swimming Pool (morgondagens Empire of the sun) och the Golden Filter, eller varför inte Hultans Two Door Cinema Club samt Make the Girl Dance. Sedan har ju Way Out West verkligen prickat in NME hyperna som the XX, La Roux och The National, dock kommer M.I.A på Flamingoscenen vara höjdpunkten. Sverigedebuten för Friendly Fires på Emmaboda går inte heller av för hackor. Det är ofta de där guldkornen, som förgyller hela festivalupplevelsen, för det är de som etsar sig fast på näthinna.

Har du några festivaler utanför Sverige som du tycker att vi borde kolla extra på inför sommaren?

Ta bara en titt på vårt grannland Norge, där hittar vi Hovefestivalen. De är som Roskilde men ändå inte, de har hyperna samma år, de har de stora bokningar, och just nu har de Arcade Fire. Deras helhetsupplägg känns mycket proffsigt och bokningarna är alltid högaktuella. Annars tycker jag man borde titta lite på belgiska Rock Werchter, en festival med nästan enbart stor bokningar (Muse, Green Day, Rammstein, Pink, Pearl Jam, Arcade Fire, Them Crooked Vultures mfl.)

Vad ska man tänka på när man gör festivaldebut?

Lev det äkta festivallivet: drick den ljumna ölen, känn leran, stanken, stämningen, gemenskapen och kärleken. Banden är inte allt, för kom ihåg; det är på campingen det händer. Personligen drömmer jag om campingfesten som aldrig tar slut, langoskön klockan fem på morgonen, när du känner hur linnet klibbar efter dansen till bandaren, och hur conversen från 2003 gör nytta ännu en gång. Vi ses i sommar.

Håll dig á jour och diskutera bokningar på: www.festivalrykten.se

Datum och sånt:

NÄR	VAD	VAR
MAJ		
1 maj	Popadelica	Huskvarna
27 – 29 maj	Siesta!	Hässleholm
JUNI		
9-12 juni	Sweden Rock	Sölvesborg
10-12 juni	Stockholm Jazz Fest	Stockholm
11 – 13 juni	Isle of Wight	Newport, Isle of Wight
17 juni	West Coast Riot	Göteborg
23 – 27 juni	Glastonbury Festival	Glastonbury, England
28 juni–3 juli	Peace & Love	Borlänge
29 juni – 2 juli	Hovefestivalen	Arendal, Norge
JULI		
1-4 juli	Roskildefestivalen	Roskilde, Danmark
1-4 juli	Rock Werchter	Werchter, Belgien
7-9 juli	Hultsfredsfestivalen	Hultsfred
15-17 juli	Arvikafestivalen	Arvika
28-31 juli	Putte i Parken	Karlskoga
29-31 juli ggd)	Emmabodafestivalen	Emmaboda (Rassleby-
AUGUSTI		
12-14 augusti	Way Out West	Göteborg
10-14 augusti	Öyafestivalen	Oslo, Norge
ej satt datum	Popaganda	Stockholm

Vill du träffa Hanna Ekner - myten, legeden, kvinnan, 1Q - men kommer inte på någon bra anledning? Hör av dig på 018-694980, gå förbi kontoret eller maila 1q@kalmarnation.se, och begär att få Gyckeln som pdf och slå samtidigt ett slag för miljön och få skiten i färg.

Nationshuset är till för dig och där är du välkommen att hänga varje dag och studera i biblioteket, se på teve eller se oss på redaktionen när vi delegerar bort allt och tar på oss äran. Allt du behöver veta är koden som finns på första uppslaget.

Valborg - En härdad legend

I dagens samhälle av ungdomskultur och kända statusuppdateringar på Facebook, finner Gyckeln det viktigt att uppmärksamma veteranerna; de riktigt gamla, som med käppen i ett stadigt grepp har sett otaliga Uppsalastudenter komma, gå, ramla och svamla under årens lopp. Vi vill uppmärksamma de härdade. Vi vill uppmärksamma de åldrande legenderna. Vi vill uppmärksamma Valborg.

Minns du Valborg? Eller frågan är snarare: minns Valborg dig?

Gyckelns reporter träffar Valborg en kylig vårdag i Ekonomikumparken. Gräset är ännu daskigt grågrönt, solen delvis dold av isländska vulkanrester och ekonomernas högberg hotfullt tornande mot himlen. Redan på avstånd utmärker hon sig. Valborg – denna kvinna med krut. Den karaktäristiskt puckelryggade gången, käppen i högerhanden och sexpaketet folköl i rullatorns rostiga korg. Hon närmar sig sakta.

- Var det här vi skulle mötas? vill Valborg veta när hon, pustande, har nått fram till bänken där jag sitter.

Jag nickar bekräftande, Valborg slår sig mödosamt ned intill och återupptar monologen:

- Bra! Se, minnet är inte som det en gång var.

Hon blickar ut över parken och ger ifrån sig en ljudlig suck. Jag harklar mig.

Så, Valborg. Du har varit med ett tag?

Valborg ger mig en skarp blick och rättar stött till baskern.

Kan du inte dela med dig av ett kärt minne, från alla dessa år?

- Minne? Minnen är överskattade, vet du, unga dam. Minnen är inget för Valborg! Nej, jag föredrar nuet. Carpe diem. Det är latin, vet du. Minnen ställer så lätt till det. Vill man verkligen veta vad som hände? Det är frågan. Det är den ständiga frågan.

Jag ser att du har fyllt på förrådet?

- Du syftar på min öl? Ja, vad skulle en gammal kvinna annars roa sig med? Det här var det billigaste de hade på lagret. Från något österländskt utomlandsland. Blaskigt och strax utan kolsyra – det är så jag gillar det. Annars dricker jag mest Brut. Det är viktigt att den är ljummen.

Visst har du haft en del problem med, ja, låt oss säga spirituosa, Valborg?

- Problem? Struntprat! De konspirerar mot mig. Kommunen tjarar om varannan vatten. Jag tar hellre varannan dragnagel, pilleknarkare, gök, tuting! Du vet vad jag menar.

Valborg skrockar hest och blinkar skälmskt under en grå lugg. Jag nickar osäkert och fortsätter:

Du är känd för dina fester. Kan du ge våra läsare lite festtips?

- Ja, jag har alltid varit en festlig person som inte låter åldern hindra. Upp med tuppen, ner med tuppen. Det är mitt motto. Ät sill, det är ordentlig festmat! Vad är det ungdomarna trycker i sig nuförtiden? Kjebab? Sucki? Hu!

Låt oss tala kärlek. Du har visst ett speciellt förhållande till universitetets rektor?

- Den gamle räven! Han har tagit för vana att vinka till mig från balkongen. Vårt förhållande är lite on-off sådär. Vissa är inte skapta för monogami.

Så det finns inte en speciell man i Valborgs liv?

- Det kommer väl inte jag ihåg heller!

Tror du att din popularitet kommer att dö någon gång? Hur ser du på döden?

- You can kill a woman but you can't kill an idea, säger jag. Det kan vara ett citat. Jag är inte helt säker. Vill du ha en öl?

Jag nekar vänligt, tar Valborg i hand och lämnar så platsen.

Starstruck. Förundrad.

Valborg må vara gammal, men hon är fortfarande pigg. Hon är fortfarande – en legend.

Av Mathilda Källén

Hej då!

Hanna Ekner, 1Q

Min första tanke när jag skulle börja skriva den här avskedstexten var att jag skulle inleda med någon kliché om att hej och hå nu är det vår, men skulle jag skriva det idag hade det känts som en ganska fet lögn (himlen utanför är blygrå, det regnar och blåser). Dessutom är det ju ett tämligen tråkigt sätt att inleda sin grandiosa avskedskrönika på. Ty nu är det snart slut. Liksom 2010 års långa, karga, ja nästan eviga vinter till slut tog slut är även mitt 1Q-år på väg att göra det (i övrigt inga jämförelser mellan dessa två perioder). Det känns lite konstigt. Jag fick en efterträdare förra veckan. Det kändes ännu konstigare. Jag ville ställa mig upp på landskapet där han blev vald och skrika "Men HALLÅ, det är ju jag som ska bli vald, det är ju jag som är ny!". Det gjorde jag inte. Jag lät istället Arvid bli vald i lugn och ro och sen bjöd jag på skumpa. Arvid kommer bli en fantastisk Förste kurator, och han kommer få ett fantastiskt år här på nationen. Eller förhoppningsvis i alla fall. Jag tror det, för det har jag haft. Det är därför med vemod jag skriver den här texten som kommer bli min sista i Gyckeln som Förste kurator på Kalmar nation.

Innan jag packar min kappsäck och lämnar nycklarna återstår det dock en hel del. Valborg väntar, liksom Vårbalen. Innan, efter och däremellan ska ganska mycket hinnas med. När jag tänker på hur mycket det är som faktiskt ska hinnas med blir jag lite lätt snurrig och försöker tänka på något annat istället. Dock blir jag inte hälften så snurrig som jag antagligen hade blivit i början av hösten, när jag var ny. Efter nästan ett år på posten har jag nämligen lärt mig en väldigt viktig sak: Allting löser sig. Det gör faktiskt det. Allt jag haft panik för under året, allt jag trott att jag glömt bort eller börjat med för sent, allt jag legat sömlös över, allt har faktiskt löst sig. Rätt bra har det oftast blivit också. Det är en bra grej att ha insett. Jag har insett en hel del saker under dessa två terminer. Till exempel att kroppkakor är jättegott, att man ska lyssna lika lite eller lika mycket på folks beröm som på deras kritik, att det faktiskt är väldigt roligt och inte alls särskilt svårt att hålla tal, att man får ont i ryggen av att sitta på en kontorsstol 12 timmar om dagen, och att nationerna är bland det viktigaste Uppsala stad har.

Det sista är kanske den främsta insikten. Ibland känner jag för att gå ut på stan med en stor skylt som uppmanar folk att inse vad nationerna verkligen gör och vad de betyder för Uppsala som studentstad. Det är ett ganska viktigt budskap just nu. Till hösten kommer nämligen, vilket troligtvis inte undgått någon, ingen längre vara tvungen att bli medlem i en nation. Hur vi än vänder och vrider på det så kommer det innebära ett medlemstapp för oss. Nationerna kommer behöva tänka i helt nya banor och det har vi redan, gemensamt, börjat göra. Vi måste bli bättre, och vi måste visa att vi är bra. För det är vi. Då mitt hjärta av ganska naturliga själ bankar hårdast för Kalmar nation tycker jag förstås att just den lilla nationen med det stora hjärtat är särdeles bra. Det hoppas jag att många av er som läser den här texten också tycker, och jag hoppas att generationer av framtida kalmariter också kommer tycka det. Om inte annat så hoppas jag att ni och de, om ni eller de inte skulle tycka det, gör någonting åt saken. För si det är det som är det fina i kråksången: Nationerna formas av sina medlemmar. Medlemmarna utgör, formar, bestämmer över och förändrar nationen. Utan medlemmar som ville någonting med sin nation hade vi bara varit ett ganska fyrkantigt hus med lite tavlor och fina möbler på en bakgata någonstans. Så är det inte nu. Kalmar nation kommer överleva alldeles utmärkt utan mig, men inte utan sina medlemmar.

Med dessa ord sagda vill jag bara säga hej och tack för mig. Till hösten kommer jag inte kunna gå runt här och känna mig viktig längre. Då får jag ta tillbaka mitt gamla valspråk från förr: Som de finstämda diktarna i det stora bandet Scooter sade i den poetiska pärlan tillika mästerverket till låt "Move your ass": It's nice to be important, but it's more important to be nice. Tjohej!

Anders Hörbo, 3Q

Det är tisdag morgon. Solen skiner på mina nyputsade fönster på 3Q-kontoret. Med solens och vårens intåg görs jag påmind att det börjar gå mot sitt slut. Det är snart över. Ett stilla vemod infinns sig och det skär lite i bröstet. Jag vill ju inte lämna nu! Jag har så mycket kvar att göra, så många idéer att sjösätta och.. och... allt ska kanske ha ett slut. Det börjar bli dags att lämna över och gå vidare. Mot nya utmaningar, nya människor. Huvudet före, rakt in med hela hjärtat.

Detta är första och sista gången jag medverkar i Gyckeln som 3Q, om man man inte räknar den gången jag pose-rade halvnaken med pälsmössa på framsidan. Det var för konsten. Om det är konst att stå ute på en äng i mitten av november och frysa sheriffen av sig så går jag med på det. Som bilden i detta nummer. Tagen på Bortom bullrets tak. Mina sävliga uppsyn och min sydsvenska stråhatt kanske inte skvallrar om den rädsla som finns i min kropp. Men jag är ordentligt höjdrädd. Ändå gav jag mig upp på taket, darrandes som ett asplöv då jag klev över en spång utan räcke. Det är lite så det är att vara kurator. Att ständigt vara lite rädd för vilka konsekvenser ens beslut, ord eller handlingar kan ge. Tänk om jag var för hård mot klubbverket? Tänk om potatisen blir överkokt på vårbalen, eller om vinet smakar som mina löpskor? Att leva i ständig rädsla kan verka lite obehagligt om man inte provat. Men ju fler utmaningar man kastar sig in i ju mindre rädsla känner man efteråt. Man blir större, starkare, modigare. Man förändras. Att leva ett liv i rädsla för förändring vore att inte leva alls.

Det är inte illa att vara tredje kurator. Tänk dig ditt största intresse; det kan vara fotboll, musik eller Warhammer. Tänk dig sen att få spendera ett helt år åt det. Så var det för mig. Hela mitt liv har handlat mycket om mat och dryck och är och förblir mitt stora intresse. Att ställa mig i köket, plocka fram varorna man varit ute och handlat på diverse torg och i diverse delikatessbutiker, korka upp en flaska Bourdeaux-vin och spela Puccinins "Che gelida manina" på full volym och sjunka in matlagningen är rena terapin. Intresset började tidigt och är direkt nedärvt från mina föräldrar. Redan som liten parvel på ett till två år stod jag med mamma och hällde mjöl i degblandaren i köket. Min ömma moder och fader var nämligen väldigt måna om att vara självförsörjande. Mamma bakade allt bröd, kanelbullar och tillverkade saft och sylt själv. Pappa var inte sämre han. Han odlade grönsaker för glatta livet och hade i slutet på åttiotalet grävt upp nästan halva trädgården för diverse potatisjordärtskocke-hallon-rabarber-gurk-zucchini- sallad-paprika-vindruve-odlingar. I trädgården, strax intill fruktträden fanns ett växthus där man fick ta så mycket man ville för att det fanns grönsaker i överflöd. Pappa och mamma tillverkade även eget vin och eget öl. Vid fem års ålder tappade jag hakan över i den lokala lanthandeln i Everöd då jag upptäckte att bröd gick att köpa i affären. Vid tio års ålder gjorde jag mat åt hela familjen och fick experimentera hej vilt i köket, på gott och ont.

Nu sitter jag här, en enkel student i exil från Skåne och fixar mat, vin och öl till sittningar för över hundra personer. Jag är med och driver en pub, ett fik, en stand-up-klubb, fyra dansklubbar och en öppen scen. Men det skulle man inte klara själv. Jag gör bara gör en bråkdel av allt jobb för att få det här skeppet att flyta. Därför vill jag rikta ett stort tack till alla klubbvärdar, mästare, fikavärdar och klubbarrangörer som har varit med under detta läsår och gjort Kalmar nation till en av de mest händelserika nationerna i Uppsala.

Ett särskilt tack vill jag ge till mina kollegor under året: Niklas för att du var min personliga miniräknare när jag skulle pris- och receptberäkna, Kristoffer, för att du lärde mig om hur det där med bruttovinster fungerar, och således gjorde mig till bruttovinstjägare och har kunnat hjälpa nationens ekonomi och säga "det går bra nu". Den person jag arbetat allra närmast med har en speciell plats i hjärtat; Hanna, den hårfagra solstrålen från nordöstra Skånes pärla. Utan dig vore det här kuratorsåret inte vad det varit. Händelserikt, lite smågalet och fyllt av skrat. Och de gånger vi tyckt olika har lärt mig att kompromissa och kunna ge ett förlåt och mena det. Jag vill önska Elin lycka till, det blir ett kul år! Det känns skönt att kunna lämna över skeppet till så drillad kapten.

Så vad händer nu? Jo, jag ska hoppa i med huvudet före, med hela hjärtat och hitta nya rädsor att bekämpa som vice Curator Curatorum i nationernas samarbetsorgan Kuratorskonventet. Det blir stort, det blir häftigt. Med ett slopat kår-och nationsobligatorium blir det massor att göra. Om jag är rädd? Det kan du ge dig på.

Städa på nationen - Varför i hela friden då?

Städning är en urgammal tradition. Det finns dokumentationer om djur som städade efter sig långt innan människan ens var apor. Grisen sägs vara det renligaste djuret i världen. Djur som har en viss intelligensnivå och som är instängda i burar lär sig att släppa sin avföring i hörnet på buren. Nu vill jag inte gå närmare in på huruvida det är bra eller dåligt att hålla djur i fångenskap. Jag vill bara påvisa att även djuren städar efter sig.

Smuts är något som vi i samhället har fått allt svårare att acceptera, vi uppfinner maskiner för att hjälpa oss få bort smutsen. Ett forskarteam i Skåne påstår att det finns ingenting som alltid är smuts. Det handlar helt enkelt om en omflyttning av väldigt bra saker. Om ni inte förstår så ska jag tydliggöra detta med ett exempel ur deras studie. Ett plåster på ett sår är jättebra, det hindrar blodet från att droppa på allt man kommer i kontakt med, det lindrar mot stötar, skyddar mot bakterier och alla ser tuffare ut med ett plåster på sig. Vad händer då när man lägger detta plåster i badvattnet? Jo det blir smuts, något väldigt bra förvandlas på ett ögonblick till smuts. Med detta i åtanke kan det tyckas vara helt onödigt att ta bort smutsen. Men det finns en mörkare sida av smuts, precis som att det finns en mörkare sida av Jedi-krigarna. Låt mig berätta om smutsens Darth Vader.

Digerdöden härjade fritt i vårt land under 1300-talet, den skövlade mer liv än alla krig gemensamt (min egen gissning), nästan varenda människa känner till denna epidemi. Hur uppkom den då? Jo det var smutsiga loppar på smutsiga rättor som förgiftade smutsiga människor. Och vilka var det som klarade sig från digerdöden? Det var judarna. På den tiden trodde man att det därför måste vara judarnas fel att digerdöden härjade i landet, idag vet vi bättre, idag vet vi att det hade med judarnas renlighet att göra.

Smuts har alltså två sidor, en bra och en dålig. Tyvärr är det så att det är svårt att urskilja vilket som är vilket. Och för att inte riskera en ny digerdöd vill jag be er, landsmän, vänner, kollegor och alla andra. Kom och slå ett slag för gamla traditioner. Kom till vårt älskade nationshus, vårt hem, vårt eget eldorado och få det att skina som aldrig förr, de som hjälper till att städa får komma på en städsex. Städsexorna på Kalmar i vår kommer bli legendariska, ni kommer aldrig att ha sett något liknande. Det är klart att ni kan strunta i att städa, strunta i städsexorna och fortsätta i dina fotriktiga sandaler som aldrig bytt riktning. Men när ni blir gamla och ligger på er dödsbädd, och tänker tillbaka på ert liv. Skulle ni då inte vilja ändra på allt, för en chans, att resa er ur vardagslivets tråk och tvång, stå för något som framtida generationer aldrig kommer glömma. Städsexorna kommer att bli episka. Kom dit och sjung med mig, skåla med mig och ät med mig, i våra förfäders gamla anor. Din nation kallar dig till krig mot smutsen, det finns bara ett svar.

(Städdagen äger rum den 13maj 2010, städsexan följer på kvällen klockan 19:00)

Av Mikael Gustafsson

Nu finns även Gyckeln som ljudbok!
Du finner den på
www.kalmarnation.se.

GRATTIS KALMAR!

Kalmar Nation fyller 350 år

Dagar kommer, dagar går, vecka efter vecka, månad efter månad. År läggs på år och blir blott suddiga skepnader som flyter samman i det stora kretsloppet. Alla ska vi leva, alla ska vi en gång dö. Men mina vänner, vissa år sticker ut. Vissa år är speciella, lite annorlunda, rödmarkerade i den eviga vägghalen. 1663 är ett sådant år.

1663. Vad säger det dig? Ringer det en liten klocka någonstans? Tänker du på att det var året då Eugen av Savojen, österrikisk adelsman och general, föddes? Att det var året då psalmen "Käre Jesus, vi är här", skrevs av Tobias Clausnitzer? Att det svenska hovkapellet fick en ny kapellmästare i Gustav Dauben, som blev pionjär som kompositör av flerstämmig musik? Att ett religionsplakat definitivt förbjöd alla nymodigheter i religiöst tänkesätt i Sverige? Kanske inte. Men varför då, tänker du nu, klingar detta årtal så bekant? Varför ligger det ett sådant rosigt skimmer över det? Varför slår hjärtat lite hårdare när det nämnes?

Jo, det ska jag berätta för dig. 1663 var inget vanligt år, ty det var Kalmar nations födelseår! Den lilla nationen med det stora hjärtat tog då sina första kippande andetag och mötte den stora vida värld vi kallar vår med öppen och nyfiken blick. De lite mer rebelliska och fritänkande smålänningarna hade då (äntligen) brutit sig fria från det ok som kallades Smålands nation (även känt som hyckleriets högborg) och bildat en utbrytarrepublik, som fick det ack så välklingande namnet Kalmar nation.

Mycket har hänt sedan dess. Kalmar nation har gått från att vara den minsta nationen, sist med att få ett eget nationshus och så sent som på 1970-talet så fattig så en återfusion med Smålands nation var aktuell, till att bli vad den är idag: En lagom stor, lagom tjock, nöjt välmående nation med en hel drös klubbar, en pub och ett fik som lever och frodas synnerligen väl, teater, kör, idrott, kulturverksamhet, bostäder, stipendier och enormt mycket mer därtill.

Kära vänner, är detta inte då värt att fira? Jo, det är det, och det ska vi också göra. Vilket tillfälle är mer lämpligt än nationens 350:e år? Ja, som den matematikkunnige och uppmärksamme läsaren kanske redan räknat ut så kommer detta år infalla om ganska exakt tre år, närmare bestämt 2013. 2013 ska bli ett år av guds nåde. Det ska firas, det ska sviras, det ska helt enkelt bli ett riktigt jubelår.

Så, klappar hjärtat extra starkt för Kalmar nation? Vill du vara med och planera jubelåret eller har du kanske bara någon god idé du tycker ska införlivas? Är du intresserad av att knyta kontakter med hemlandet, av att hjälpa till att sätta ihop en ny sångbok, av att sätta upp ett stort spex eller kanske planera en bal på slottet? Det och mycket, mycket mer ska göras inför 2013, och nationen behöver din hjälp. Du kan lägga så mycket eller så lite tid du vill på projektet, allt bistånd i ärendet är välkommet.

Goda idéer mottages tacksamt på mailadressen 350@kalmarnation.se eller direkt till 1Q (det är jag). Dock är det jag efter den här långa harangen egentligen vill komma fram till följande: Den 12 september år 2010 kommer ett uppstartningsmöte inför jublieumsplanerandet att hållas. Alla är välkomna för att diskutera, brainstorma, bolla idéer och fantisera. Mötet kommer hållas i nationens festsal och alla får fika. Vare sig du vill delta i planeringsarbetet efter det också eller bara vill komma för att uttrycka en specifik idé är du välkommen.

Alltså : Söndagen den 12 september 2010 klockan 14.00, festsalen på Kalmar nation. Varmt välkommen! 350 år bakåt, 350 år framåt – länge leve Kalmar!

/ Hanna Ekner

Ett rop på Hjälp!

Så gick det sen

Tjena...

Anna Stue här. Om du läste förra numret av Gyckeln (vilket du självklart gjorde) fick du följa mig under min fantastiska dejt med Johan, en av alla de (hundratals) hunkar som svarade på min kontaktannons. Jag antar att du som alla andra nästintill avlidit av nyfikenhet för hur det egentligen gick efter den spektakulära dejten. Jag tänkte därför ta tillfället i akt att berätta detta för dig.

Efter något som enligt mig var den bästa dejten i modern tid. (Även om jag nu inte hade så mycket att jämföra med, eftersom detta var min första.) var jag nöjd, glad, och framförallt kär. Johan hade allt en riktig man skulle erbjuda. Pengar, muskler, och en relativt välformad penis. Men någonstans i denna fantastiska drömdejt måste något ha gått fel. Jag kunde bara inte helt komma på vad detta kan ha varit. Om och om igen gick jag igenom dejten i mitt huvud. Personligen tyckte jag att jag klarat mig ganska bra. Jag snubblade bara en gång på mina egna fötter under dejtens gång, berättade bara om de minst pinsamma av mina sexuella nederlag och klarade faktiskt precis att missa hans sko när jag kräcktes. (vilket var en bedrift vill jag lova)

Något måste dock ha gått fel med tanke på Johans brist på respons av mina telefonsamtal. När han till en början inte besvarade mina samtal dagen efter tänkte jag att han kanske sov, men när han inte besvarade de resterande 11 den dagen blev jag lite orolig. Jag övervägde möjligheterna för att han blivit kidnappad, eller eventuellt mördad. Men till min stora lättnad besvarades det 13.de samtalet med en plötslig upptagetton, vilket fick mig att slappna av något. Min prins var i alla fall inte död.

När han inte besvarat något av mina samtal under den första veckan, började jag fundera på om han kanske "spelade svår". Detta var ett begrepp utom mina referensramar, men jag hade läst något i Veckorevyn om detta "moderna fenomen". Jag kom fram till att den bästa taktiken måste vara att ge tillbaka med samma medel. Trots att jag spelade svår i nästan 10 timmar fick jag inget samtal från min prins. Jag bestämde mig för att byta taktik. Jag började mejlbomba. Dock utan resultat.

Men en dag, när jag var som bäst upptagen med att vältra mig i min egen självömkan, efter mitt fjärde amerikanska romantiska drama, och efter mitt tredje glasspaket slog det mig: Det är inte mig det är synd om, det är honom. Det är synd om människor som inte inser sitt eget bästa.

När jag nu var inne i en sådan fin, insiktsfull sinnesstämning kom jag till ytterligare en insikt. (Det måste varit rekord i antal insikter på en och samma dag!) Det var ju faktiskt inte så illa att vara ensam. Jag började fundera på om det inte faktiskt var bättre att vara med sig själv. Det var ju i vilket fall som helst svårt att hitta någon lika perfekt människa som sig själv och ingen annan människa kunde väl någonsin känna en bättre än vad man gjorde själv? Hur fantastiskt vore inte liv med bara sig själv att ta hänsyn till? Där och då bestämde jag mig för att satsa på ett liv med me, myself and I. Åtminstone tills Johan hörde av sig...

Av Anna Sturesson

Kallelse till Kalmar nations tredje lagtima Landskap 2010.
Kalmar nations festsal den 18 maj klockan 19.15

Kom och dra ditt strå till stacken för demokratin!

Formalia

1. Landskapets öppnande
2. Val av sekreterare
3. Val av två justerare
4. Val av rösträknare
5. Godkännande av kallelsen
6. Fastställande av föredragningslistan
7. Godkännande av föregående protokoll
8. Upprop
9. Meddelanden

Rapporter

10. Kuratorsrapport
11. Ekonomisk rapport
12. Övriga rapporter

Valärenden

13. Val av för ht 2010-vt 2011

Biträdande redaktör, Biträdande annonsackvisatör, Ansvarig

utgivare, Arkivarie, Recentiorsförmän, Idrottsförmän, Ledamot av Hjalmar Appeltofts stipendienämnd, Internationell sekreterare, Körförmän, Fanbärare, Kårmarskalk, Sånganförmän
14. Val för ht 2010
Klubbvärdar, Kondisvärdar, Sexmästare, Kulturförmän
15. Fyllnadsval för 2010
Annonsackvisatör, Sekreterare, Suppleant av styrelsen, Ledamot av Revisionsnämnden, Nationsfotograf, Redaktör
16. Fyllnadsval för första landskapet 2010 till första landskapet 2011
Ledamöter av valnämnden
17. Fyllnadsval för 2009-2010
Suppleant av Rackarnäbbets styrelse
18. Fyllnadsval för 2010-2011
Ledamot av Rackarnäbbets styrelse

Slutredovisning av 2009
19. Styrelsen

Rapport från landskapet

På Kalmar nations andra lagtima landskap den 30 mars 2010 valdes Arvid Gynnå till Förste kurator för hösten 2010 och våren 2011, och Elin Sörensson till Tredje kurator för samma period. Dessutom valde nationen sin första hedersledamot sedan 2006: Jan-Peter Duker, före detta vice-VD för Svenskt Näringsliv och numera ordförande i Kalmarklubben N3. Utöver detta gjorde landskapet en andra läsning av en ändring av nationens stadgar rörande det krav på kärmedlemskap som tidigare funnits för att få bli medlem i nationen. Stadgeändringen gick igenom.

Rapport från styrelsen

Styrelsens medlemsutskott, som arbetar med medlemsrelaterade frågor och verksamhet, har under våren jobbat med en undersökning av nationens expeditionstider. Undersökningen är nu färdig och ett förslag om förändrade expeditionstider från och med hösten kommer läggas fram på nästa styrelsemöte. Utöver detta har man tagit fram ett förslag på att inrätta ämbetet Spexförmän för att få lite struktur på nationens spexverksamhet. Den arbetsgrupp styrelsen tillsatt för att arbeta med frågan om nationens ljudsystem arbetar idogt vidare, men resultatet av arbetet kan låta vänta på sig då det är en såpass komplex fråga. Utöver detta fortgår naturligtvis arbetet inför obligatoriets fall 1 juli, såväl i själva nationsstyrelsen som i undergruppen Obligatoriegruppen.

Vill du bli ämbetsman?

Vill du engagera dig i nationen och få massor av vänner, lära dig helt nya saker, få meriter för framtiden och en betydligt mycket roligare tid i Uppsala? Men så gör det då! Den 18 maj är det nämligen Landskap igen, och då är det hög tid att välja en hel drös nya ämbetsmän. Allt från nationsfotograf till reccheförmän till sekreterare till mycket mer ska väljas, och från detta smörgåsbord av möjligheter kan du välja fritt! Även nya redaktörer för den fantastiska skrift du nu håller i din hand (eller läser som pdf, vilket förstås är att föredra) ska väljas, så har du en liten slumrande journalist eller layoutare djupt där inombords så är det bara att ta bladet från munnen. Hör av dig till 1Q via mail, telefon, direktkontakt eller röksignaler om det är någonting som intresserar dig bland alla dessa fantastiska möjligheter. Du kommer inte ångra dig!

Posttidning B

Kalmar Nation
Svartmangatan 3
753 12 Uppsala

MAJ

8/5 : Knally. Kalmar nations rebusrally i de uppländska skogarna, i år med tema 80-talsfilmer. Avslutas med en hejdundrande sexa!

9/5 : Söndagsfiket Frk Nyhlins Efttr, 12-16.

10/5 : Måndag i puben.

12/5 : Klubb Wilde! Vår nya klubb i samarbete med SFQ Uppsala bjuder återigen upp till dans.

13/5 : Städdag med efterföljande städsexa för alla som sopat, fejat och gnott.

14/5 : Restaurang Smaka, nu med ny, spännande meny!

15/5 : Vårbal.

16/5 : Söndagsfiket Frk Nyhlins Efttr, 12-16.

17/5 : Måndag i puben.

18/5 : Landskap, 19.00. Kom och påverka!

21/5 : Restaurang Smaka.

22/5 : Klubb Katushka! med stans svettigaste, tajtaste och galnaste dansgolv.

23/5 : Söndagsfiket Frk Nyhlins Efttr, 12-16.

24/5 : Måndag i puben.

25/5 : Standup Downstairs.

26/5 : Spela. Nationens omåttligt populära open mic-klubb.

30/5 : Söndagsfiket Frk Nyhlins Efttr, 12-16.

31/5 : Måndag i puben.

JUNI

2/6 : Sista pubkvällen för terminen.

4/6 : Personalfest...

Varje vecka

Bordtennis Tisdag 21-22 Fyrissskolan

Innebandy Tisdag 22-23 Fyrissskolan

Fotboll Onsdag 22-23 Tiundaskolan

Kör Onsdag 19-21

Teater Torsdag 19-21

Fotoklubben Måndag 19-20

Blandbandscirkeln Måndag 19-20

Nationens öppettider

Vardagar klockan 10 till pubens stängning (24) är nationen öppen för medlemmarna. Läseplatser, TV, DVD och trådlöst nätverk finns att tillgå.

Koden fås av 1Q eller på det hemliga stället.